

DIARI DE GIRONA, 07/07/2018

«Va ser un miracle, el cànir no es va vessar»

Albert Soler Girona 07.07.2018 | 06:30

«Va ser un miracle, el cànir no es va vessar»

Per celebrar els seus 20 anys, el Consorci del Ter va dur un cànir d'aigua des d'Ulldeter fins a la desembocadura del riu, més de 200 quilòmetres que van recórrer en bicicleta una setantena d'alcaldes i regidors, així com el mateix director de l'ens, Ponç Feliu

Com és el Ter, quan neix?

Un riu com tots els altres, és petit i va creixent pel camí i va incorporant afluents. Quan neix és com una font d'aigua que surt de les roques d'Ulldeter, al Pirineu.

Vaja, que poca diferència hi ha entre les fonts del Nil i les del Ter.

He, he, sí, tots els rius del món són iguals, quan neixen. El Ter no serà gros com el Nil, però com deia Josep Pla, és un riu molt treballador, es guanya les garrofes. Dona feina a moltes indústries i molts espais agrícoles

I com que darrerament a penes si aboca aigua al mar, vostès hi porten un càntir ple d'aigua, per col·laborar?

Home, amb aquest càntir ajudem poc, físicament. Però simbòlicament és un gran ajut, com a mínim donant a conèixer els problemes del Ter, tot i que darrerament sembla que estan més ben encarrilats, gràcies a l'acord del Ter que es va signar fa un any. I de passada també donem a conèixer el que és el Consorci, que fa vint anys que treballa pel Ter des de molts àmbits.

Ara ja ho pot confessar: segur que el càntir algun dia es va vessar i el van reomplir a l'aixeta d'una benzinera.

Va ser un miracle, però no es va vessar. No sabíem si dur-lo a l'alforja de la bicicleta, però vam creure que hi hauria molts de bots i es trencaria. Al final vam optar per dur-lo en una motxilla, que ens anàvem alternant per portar. I no es va vessar, si bé és cert que en tres dies i més de 200 quilòmetres, va perdre aigua, però encara va arribar a la gola amb prou volum.

No haurien d'haver dut un càntir també a Barcelona, que és on va la major part d'aigua del Ter?

Molta gent ens ho ha dit (riu). Potser sí que una bona opció hauria sigut portar aigua del Ter a les comarques de Barcelona. No hi hem pensat, però realment bona part desemboca allà.

Quina fita destacaria dels 20 anys del Consorci del Ter?

Tota la tasca de coneixement i d'educació ambiental que s'ha dut a terme, la gent ara viu el riu com un element més del territori, abans el tenia a l'esquena del poble. I d'altra banda, la feina que s'ha fet de recuperació de patrimoni cultural vinculat a l'aigua, com safarejos, molins, ponts, etc. En tercer lloc, destacaria la recuperació

natural, de fauna, flora, etc. I també s'ha fet promoció del territori, a través de la ruta del Ter.

Som conscients del valor de l'aigua?

En som cada cop més conscients. Com també ho som del valor de l'estalvi de l'aigua. Però encara hi ha feina per fer. Per una banda, la gent valora més l'aigua i el medi natural en general, però per altra, el jovent està cada cop menys vinculat al territori. Vull dir que coneix menys on neix el riu, per quins pobles passa, quins són els noms dels arbres i de les muntanyes... És una mica paradoxal.

I van acabar al Mediterrani: quanta misèria, no?

Un veu el Mediterrani i sap que més enllà hi ha autèntiques catàstrofes humanes. Està tot lligat. Si treballem per un món més just, treballem també per uns rius en més bones condicions. Els problemes ambientals no es poden deslligar dels problemes socials.

ENLLAÇ WEB: <https://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2018/07/07/miracle-cantir-no-vessar/923425.html>